

Да се командуватъ и да маневриратъ баталиони съ такива намалени състави би било много трудно, та за това унищожиха най-слабитѣ отъ тѣхъ и изравниха числото на другитѣ, като гледаха, щото новитѣ баталиони да иматъ не по-малко отъ 400 души всѣкой. Тогава армията остана съ 57 баталиона, които бидоха разпрѣдѣлени на 7 бригади, (вижъ бойното разписание въ таблица № VI) Всѣка бригада състоеше отъ по 2 полка съ 4 баталиона. 7-тѣ бригади образуваха двѣ дивизии: едната се състоеше отъ 4 бригади съ 33 баталиона, а втората отъ 3 бригади съ 24 баталиона. Тѣй като 4-та бригада бѣше назначена да конвоира обоза, то въ нейния съставъ влизаха 9 баталиона.

Османъ паша трѣбваше да върви съ първата дивизия, на която той бѣ повѣрилъ командването на началникъ щаба Тахиръ паша, а Адилъ паша командуваше 2-та дивизия. Позициитѣ, които трѣбваше да служатъ за прикритие на отстъплението, бидоха укрѣпени и приготвени за отбрана, посредствомъ оконни постройки и ложементи за стрѣлцитѣ (вижъ карта № 10). Върху рѣката Видъ построиха нѣколко моста, за да се улѣсни прѣминаването на пѣхотата.

За да се намали до колкото бѣ възможно числото на пушкитѣ, които щѣха да бж-